

РЕШЕНИЕ

№ 2430

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **685** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ОПП - СДВР, чрез юрисконсулт И., срещу решение № 146132 от 10.07.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 442/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, с което е отменен ЕФ серия Г № 0011394 издаден от СДВР, с който на [фирма] е наложено административно наказание на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) вр. чл. 461, т. 1 от с.з имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Считат се за неправилни и необосновани мотивите на СРС, че при издаване на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, като липсва пълно и ясно описание на нарушението и на обстоятелствата, при което е установено. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебно заседание. Представен е отговор на касационната жалба, в който са развити подробни съображения за нейната неоснователност. Претендират се разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XIX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено следното.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 24.09.2019 г. в 11:56 часа в [населено място], по Автомагистрала „Л.“ е заснет с автоматизирано техническо средство № SD2D0023 автомобил „И. 240 Е 38” с рег. [рег.номер на МПС] , който се движил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, нарушавайки разпоредбата на чл. 483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

За констатираното нарушение е издаден процесния електронен фиш за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при издаване на ЕФ е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, нарушаващи правото на защита на нарушителя, тъй като липсва описание на същото, поради което го е отменил.

Административен Съд С. – град, XIX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите“, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентирания изисквания за изискуемото се съдържа на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП относно неговото съдържание. Нарушението е описано като „нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с техническо средство/система“, като е посочен номера на техническото средство. В електронния фиш е посочена и цифровата квалификация на нарушението по чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което

притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение . Такава застраховка за автомобила не е била налична и това нарушение е установено при заснемането на движещото се МПС, по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, към който препраща чл.647, ал.3 от КЗ.

Касационната инстанция отчита, че ЕФ се издава по утвърден от министъра образец и съдържа изискуемите се реквизити като: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Поради това - неправилно СРС е приел, че властническият орган, в електронният фиш „се е ограничил при въвеждане на описанието на нарушението в степен на пълна липса на очертани фактически параметри, при които се твърди да е осъществено нарушението“, с което са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Касационният състав приема, че в ЕФ са посочени нарушените норми и за касатора не е неясно какво нарушение е допуснал, поради което и не му е накърнено правото на защита. Изрично е визирано, че е нарушен чл.483, ал.1 от КЗ, който вмения вече посоченото по-горе задължение за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Вярно е, че в словесното описание на нарушението е посочено единствено, че е установено нарушение на КЗ, без да се изпише точно какво е нарушението, но тази непълнота в описанието, за да е основание за отмяна на ЕФ, трябва да е съществена. Изложеното означава да се отрази на правото на защита на субекта и същият да е в неведение какво точно е извършил. Задължението за наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ е въведено с нормата на чл.483, ал.1 т.1 от КЗ, която е посочена в ЕФ, като незнанието ѝ не оневинява субектите на нарушението. За собственика на което и да е МПС е известно задължението му да има сключена застраховка „ГО“. Следва и да се съобрази целта на императивното задължение за наличието на застраховка „ГО“ и същото е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но и най-вече в защита на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите, по силата на сключената застрахователна полица директно. Допускането да се движат МПС в противоречие на посочената норма, не само накърнява обществените интереси, но и разкрива от страна на собственика на автомобила крайно незачитане на тези интереси и погазване на правилата, което е недопустимо. Касационната инстанция, констатира непълнотата в ЕФ по отношение на фактическото описание на деянието, но същата не е съществена, тъй като не се е отразила на правото на защита на субекта.

Съдът не споделя и останалите доводи в решението на СРС, въвеждащи изискване в ЕФ да се посочи коя е правната норма, даваща възможност на властническият орган за съставянето му, като приема, че цитираните норми на чл.186 ал.4 и ал.5 от ЗДвП не съдържат твърдяното оправомощаване, а въвеждат процедурата, която следва да се осъществи, при нарушенията, съдържащи се в хипотезата на нормата. Непосочването им в ЕФ по никакъв начин не се отразява на неговата законосъобразност.

С оглед изложеното касационната жалба е основателна, съответно решението на СРС е неправилно и незаконсъобразно и като такова следва да бъде отменено, а издаденият електронен фиш потвърден.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XIX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 146132 от 10.07.2020 г., постановено по нахд № 442/2020 г. на СРС –НО, 8-ми състав.

Потвърждава Електронен фиш за налагане на имуществена санкция серия Г № 0011394/27.06.2017 г., издаден от СДВР, с който на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лв. за извършено нарушение по чл. 483 ал.1 т.1 от КЗ във вр. с чл.638 ал.4 вр. с чл.638 ал.1 т.2 и чл.461 т.1 от КЗ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма], сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.